



REPUBLIKA HRVATSKA  
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO  
U ZAGREBU  
Zagreb, Savska cesta 41

Broj: S-DO-11/2025  
Zagreb, 18. srpnja 2025.  
XIV NL/VĐ

Poslovni broj spisa: St-2804/2024  
Stečajni upravitelj  
MAROJE STJEPOVIĆ  
Preradovićeve ulica 25  
ZAGREB

Vjerovnik: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava,  
Područni ured Zagreb, OIB: 18683136487, zastupana po  
Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu

Dužnik: FUOCO d.o.o. OIB: 41058480121

radi: prijave tražbine u stečajnom postupku

PODNEŠAK

stečajnog vjerovnika-Republike  
Hrvatske, Ministarstva financija,  
Porezne uprave

I Vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava,  
16. srpnja 2025. podnijela je prijavu tražbine u stečajnom postupku dužnika FUOCO  
d.o.o. OIB: 41058480121.

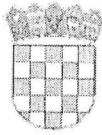
U prilogu dostavljamo naknadno zaprimljenu dokumentaciju kojom  
dokazujemo osnovanost potraživanja u ukupnom iznosu od 72.831,15 EUR.

VIŠA DRŽAVNOODVJETNIČKA SAVJETNICA

Nataša Lefort







REPUBLIKA HRVATSKA  
MINISTARSTVO FINACIJA  
POREZNA UPRAVA  
PODRUČNI URED ZAGREB



KLASA: UP/I-471-02/22-01/63  
URBROJ: 513-07-01-22-15

Zagreb, 30. rujna 2022. godine

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb u postupku poreznog nadzora obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01. siječnja 2019. do 31. prosinca 2020. godine kod poreznog obveznika **FUOCO d.o.o., OIB 41058480121**, na temelju odredbi članka 12. Zakona o Poreznoj upravi („Narodne novine”, broj 115/16 i 98/19), članka 95. stavak 1., a u svezi članka 126. stavka 7. Općeg poreznog zakona („Narodne novine”, broj 115/16, 106/18, 121/19 i 42/20) donosi:

## POREZNO RJEŠENJE

Provedenim poreznim nadzorom poreznom obvezniku **FUOCO d.o.o. iz Zagreba, Frana Folnegovića 10, OIB 41058480121**, utvrđuje se ukupna obveza poreza na dodanu vrijednost za 2019. godinu u iznosu od **545.287,64 kn/72.372,11 EUR\***, od čega se iznos od 502.577,62 kn/66.703,51 EUR\* odnosi na obvezu poreza na dodanu vrijednost, a iznos od 42.710,02 kn/5.668,60 EUR\* na kamate, i to kako slijedi:

**I.1.** Poreznom obvezniku utvrđuje se manje obračunani porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2019. godine:

(1) porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost	2.879,05 kn
(2) porezna stopa poreza na dodanu vrijednost	5%
(3) obveza poreza na dodanu vrijednost	143,92 kn
(4) porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost	47.550,08 kn
(5) porezna stopa poreza na dodanu vrijednost	13%
(6) obveza poreza na dodanu vrijednost	6.181,51 kn
(7) porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost	223.199,43 kn
(8) porezna stopa poreza na dodanu vrijednost	25%
(9) obveza poreza na dodanu vrijednost	55.799,86 kn
(10) ukupno porez na dodanu vrijednost	62.125,32 kn/8.245,45 EUR*
(11) kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza na dodanu vrijednost do dana Zapisnika 15.07.2022. godine	6.893,66 kn/914,95 EUR*

**I.2.** Poreznom obvezniku utvrđuje se manje obračunani porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2020. do 31.12.2020. godine:

(1) porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost	69.100,31 kn
(2) porezna stopa poreza na dodanu vrijednost	5%
(3) obveza poreza na dodanu vrijednost	3.455,02 kn
(4) porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost	1.332.650,60 kn
(5) porezna stopa poreza na dodanu vrijednost	13%

\*fiksni tečaj konverzije 1EUR = 7,53450 kn

(6) obveza poreza na dodanu vrijednost	173.244,58 kn
(7) porezna osnovica poreza na dodanu vrijednost	1.055.010,79 kn
(8) porezna stopa poreza na dodanu vrijednost	25%
(9) obveza poreza na dodanu vrijednost	263.752,70 kn
(10) ukupno porez na dodanu vrijednost	440.452,30 kn/58.458,07 EUR*
(11) kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza na dodanu vrijednost do dana Zapisnika 15.07.2022. godine	35.816,36 kn/4.753,65 EUR*

**II. Nalaže se poreznom obvezniku:**

1. da uplati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2019. godine u iznosu od 62.125,32 kn na račun državnog proračun broj HR1210010051863000160, s pozivom na broj HR68 1201-41058480121,
2. da uplati kamate na porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2019. godine u iznosu od 6.181,51 kn na račun državnog proračun broj HR1210010051863000160, s pozivom na broj HR68 1201-41058480121,
3. da uplati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2020. do 31.12.2020. godine u iznosu od 440.452,30 kn na račun državnog proračun broj HR1210010051863000160, s pozivom na broj HR68 1201-41058480121,
4. da uplati kamate na porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2020. do 31.12.2020. godine u iznosu od 35.816,36 kn na račun državnog proračun broj HR1210010051863000160, s pozivom na broj HR68 1201-41058480121,
5. da obračuna i uplati daljnje kamate za porez na dodanu vrijednost od 16.07.2022. godine do dana uplate, na račun poreza na državnog proračuna broj: HR1210010051863000160 s pozivom na broj 68 1201-41058480121;

**III.** Nalaže se da nakon izvršenih uplata iz točke II. ovog rješenja provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na obvezu iskazivanja porezne osnovice i obračunatog poreza;

**IV.** Porezni obveznik izvršit će ovo rješenje u roku od 8 (osam) dana od dana njegove izvršnosti;

**V.** Ako porezni obveznik ne izvrši uplate iz točke II., a u roku iz točke IV. izreke ovog rješenja, naplata će se izvršiti ovrhom;

### **O b r a z l o ž e n j e**

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb obavilo je porezni nadzor obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2020. godine kod poreznog obveznika FUOCO d.o.o. iz Zagreba, Frana Folnegovića 10, OIB 41058480121, o čemu je sastavljen Zapisnik Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Urbroj: 513-07-01-22-13 od dana 15. siječnja 2022. godine u kojem su utvrđene nezakonitosti zbog kojih je naloženo kao u izreci rješenja.

Porezni obveznik je na sadržaj Zapisnika uložio Prigovor putem opunomoćenika Marka Ramljaka, odvjetnika, koji je ovo porezno tijelo zaprimilo 04.08.2022. godine.

**U Prigovoru na zapisnik porezni obveznik u bitnome navodi kako slijedi:**

- u svezi zaključnog razgovora:

Punomoćnik je 11.07.2022. godine zaprimio poziv na zaključni razgovor koji se imao održati 13.07.2022. godine, Nadležnom tijelu je ispričan nedolazak te izražena spremnost na zamjenski termin koji nije potvrđen. Ovako postupanje protivno je čl. 7. OPZ-a. Predlaže se održati sastanak kako bi se, kao i drugi porezni obveznici isti mogao očitovati usmeno, prije izrade samog zapisnika.

\*fiksni tečaj konverzije 1EUR = 7,53450 kn

- u svezi utvrđivanja činjenica i okolnosti slučaja

U ovoj pravnoj stvari sporne su dvije odlučne činjenice – koju vrste djelatnosti je točno obavljao porezni obveznik i sa kojim ga se prosječnim maržama uspoređivalo prilikom donošenja zaključaka o postojanju porezne obveze. Navodi se kako je porezni obveznik tvrdio i dokazivao da je u manjoj mjeri obavljao ugostiteljsku djelatnost, a u većoj veleprodaju namirnica trgovac – poslovi mesnice u okviru Rougemarin grupe. Ističe se kako je porezno tijelo dužno utvrđivati sve činjenice koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke, pri čemu je s jednakom pažnjom dužno utvrditi i one činjenice koje idu u prilog poreznog obveznika (čl. 6. st. 2. OPZ-a).

Nadalje, u prigovoru se navodi kako je porezno tijelo pravilno utvrdilo da je u konkretnoj pravnoj stvari potrebno izvršiti procjenu sukladno zakonskim normama, no kako je pri tome odlučna činjenica da se moraju usporediti primici onih poreznih obveznika koji obavljaju istu djelatnost.

U uzorku izlaznih računa za 2019. godinu ukupna osnovica iznosi 759.686,73 kn. Osnovica računa prema povezanim pravnim osobama iznosi 552.165,00 kn, odnosno 72,6% računa izdano je u poslovnim prostorima u kojima nije obavljana ugostiteljska djelatnost te isto predstavlja odlučnu činjenicu koju je tijelo propustilo utvrditi. Svega 27,4% ukupnog prometa ostvareno je u ugostiteljstvu, odnosno upravo onako kako je u dopisu od 02. travnja 2022. godine naveo porezni obveznik. Suprotno tvrdnjama poreznog tijela bilo je moguće i prema dostupnim podacima utvrditi koju je, u kojem prostoru i u kojem udjelu djelatnost obavljao porezni obveznik. Ono što je odlučno, da je tijekom 2019. godine najviše 27,4% ukupne djelatnosti poreznog obveznika bilo obavljano kao ugostiteljska djelatnost te se stoga marže ne mogu ostvarivati sa navedenom djelatnosti.

U uzorku izlaznih računa za 2019. godinu ukupna osnovica iznosi 414.690,80 kn. Promet od ugostiteljske djelatnosti prema istima čini 54% udjela. Pod nemogućom pretpostavkom da je u dva mjeseca rada 2020. godine promet u Bagel&Lobster baru iznosio 54% prometa jasno ukazuje da ukupno ostvareni promet, kako po odabranim računima, tako i po cjelokupnom prometu, nije nikako mogao biti uspoređen s maržom u ugostiteljstvu.

Napominje se kako je posve pogrešan obračun jer nije utvrđen ukupan broj prodanih artikala koji su odabrani te da tako utvrđena stvarna prosječna marža, za što je porezno tijelo imalo dostatnu dokumentaciju (fiskalizirani računi), već je sve tretirano po jednom jedinom primjerku, što je protivno pravilima struke i opće poznatim činjenicama što rezultira posve promašenom procjenom.

U prigovoru se utvrđuje kako prosječna marža u 2019. godini za artikle navedene u zapisniku koji se prodaju u ugostiteljskoj djelatnosti iznosi 413,25% dok je za ostale artikle koji ne potpadaju pod ugostiteljsku djelatnost prosječna marža 292,6%. Iz naprijed navedenog jasno proizlazi da prosječna marža prema pogrešnom obračunu poreznog tijela u ugostiteljskoj djelatnosti iznosi 413,25%, dakle više od traženoga, odnosno marže utvrđene od strane poreznog tijela u postupku poreznog nadzora.

Iz utvrđivanja prosječne marže za 2020. godinu porezno tijelo navodi jedino račune za djelatnost maloprodaje mesa i prodaju polugotovih jela odnosno trgovačkih artikala koji se ne poslužuju u ugostiteljskom objektu, već se kupuju radi konzumacije u kući. Uspoređivanje utvrđene marže sa maržom u ugostiteljstvu je stoga nespojivo, ne predstavlja pravilan postupak, već povredu svih citiranih članaka OPZ-a u prigovoru.

Pozivajući se na očitovanje poreznog obveznika od 04. travnja 2022. godine, porezni obveznik u prigovoru opetovano navodi prestanke rada pojedinih poslovnih jedinica koje su obavljale ugostiteljsku djelatnost, odnosno zaključuje kako ugostiteljske djelatnosti za kojom porezno tijelo uspoređuje maržu poreznog obveznika, gotovo da i nije bilo. U svrhu navedenog kao prilog prigovoru prilaže izjave o opisu posla Štefice Mikuš, Danice Šunjiš i Dominika Pavlica koji jamče da su radili za veleprodaju kroz čitavo vrijeme koje je obuhvaćeno poreznim nadzorom, a Filip Bačan od 29.02.2020. godine, dakle 4 od 7 zaposlenika.

Naposlijetku, predlaže se usvojiti navode sadržane u prigovoru, pozvati na novi zaključni razgovor i sastaviti novi zapisnik.

## Odgovor na prigovor na zapisnik poreznog obveznika:

- u svezi zaključnog razgovora:

Ovo porezno tijelo putem preporučene pošiljke uputilo je na adresu sjedišta poreznog obveznika Poziv na zaključni razgovor Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Ur.broj: 513-07-01-22-05 od 17. lipnja 2022. godine i Informaciju o visini novoutvrđenih obveza u poreznom nadzoru Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Ur.broj: 513-07-01-22-05 od istog dana, a koje je porezni obveznik zaprimio 21.06.2022. godine.

Sukladno članku 125. stavak 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20), o ishodu poreznog nadzora, a prije sastavljanja zapisnika, treba obaviti zaključni razgovor s poreznim obveznikom ili s osobom koju je imenovao porezni obveznik te raspraviti sporne činjenice, pravne ocjene, zaključke i njihove učinke na utvrđivanje porezne obveze te o tome sačiniti zabilješku.

Datum i vrijeme sastanka bilo je utvrđeno 01. srpnja 2022. godine u 10,00 sati u Zagrebu, prostorijama Ministarstva financija, Porezne uprave, Avenija Dubrovnik 30. Porezni obveznik je bio pozvan da ukoliko raspolaže dodatnom dokumentacijom, a koja prema njegovoj ocjeni može utjecati na visinu utvrđene porezne obveze, istu dostavi najkasnije do 29. lipnja 2022. godine. Ujedno, predmetnim pozivom isti je upoznat i na mogućnost sklapanja porezne nagodbe na temelju članaka 104. i 105 Općeg poreznog zakona i članka 82. Pravilnika o provedbi općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 45/19 do 106/21).

Dana 30. lipnja 2022. godine porezni obveznik se putem elektroničke pošte očitovao dopisom iz kojeg se izdvaja, citat: *„...željeli bismo Vas obavijestiti kako smo, u namjeri da dostavimo sve podatke, kontaktirali renomirana društva u pokušaju pribave dokumentacije odnosno otvaranja zaključanih dokumenata po renomiranim profesionalcima. Naime, protekom vremena postalo su dostupni najnoviji alati pa je društvo pristupilo još jednom pokušaju otvaranja dokumentacije, i sukladno navedenom, molimo primjeran rok za dostavu istih radi pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja. Veselimo se sastanku po pribavi istih.“* U elektroničkoj pošti porezni obveznik navodi kako, citat: *„...informatički stručnjaci procjenjuju da će im trebati 30 do 60 dana kako bi završili s vraćanjem podataka.“*

Zaključkom Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Ur.broj: 513-07-01-22-08 od 04. srpnja 2022. godine odbijen je zahtjev poreznog obveznika za produljenjem roka za dostavu dokumentacije i odgodom zaključnog razgovora. Naime, temeljem članka 93. stavak 1. i 2. Općeg poreznog zakona rok koji određuje porezno tijelo može se na zahtjev osobe kojoj je određen produljiti pisanim zahtjevom koji se mora podnijeti prije isteka roka, dok su prema odredbi članku 79. stavak 7. istog zakona, porezni obveznik i druge osobe koje raspolažu podacima bitnim za oporezivanje, dužna dati obavijest u pisanom obliku u roku od osam dana od primitka zahtjeva za davanje obavijesti. U predmetnom Pozivu poreznom obvezniku je bio ostavljen rok do 29. lipnja 2022. godine u kojem je mogao dostaviti dodatnu dokumentaciju vezanu uz predmetni porezni nadzor, koju nije dostavio u postupku nadzora, a koja prema ocjeni poreznog obveznika može utjecati na visinu utvrđene porezne obveze, kao i zahtjev za produljenje roka prije utvrđenog isteka roka. Iz navedenih razloga, kao i činjenice da porezni obveznik nije predočio knjige i evidencije koje je bio dužan voditi prema poreznim zakonima, odnosno da nije osigurao dostupnost i raspoloživost zatražene dokumentacije, odlučeno je kao u izreci predmetnog zaključka.

Dodatno, razmatrajući rokove, a temeljem članka 77. Općeg poreznog zakona, u ocjenu dokaza uzeta je dokumentacija dostavljena od strane poreznog obveznika, odnosno nalaz i mišljenje vještaka prof.dr.sc. Miroslava Bača, CLFE, izdano dana 27.05.2022. godine, u kojem se temeljem provedene analize donosi mišljenje, citat: *„Analizirani podaci kriptirani su metodom koja je putem ransomwarea kriptirala sav analizirani sadržaj. U trenutku pisanja ovog nalaza i mišljenja nisu poznati alati i tehnike pomoću kojih bi se ti podaci mogli učiniti čitljivima. Iz analize naslova datoteka vidljivo je kako se radi o podacima vezanim za poslovanje, materijalno financijsko poslovanje kao i evidencije podataka vezanih za vozni park kao i bolovanja zaposlenika. Naslovi podataka odgovaraju stvarnim podacima jer ih ransomware nije mijenjao niti se oni nakon što su kriptirani od strane nepoznatog počinitelja mogu više modificirati.“*

Dana 05. srpnja 2022. godine održan je sastanak na kojem su bili prisutni Marin Medak, odgovorna osoba poreznog obveznika, Siniša Martinić, voditelj odjela i Ivan Galek, porezni revizor, a o čemu je sastavljena Službena zabilješka Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Ur.broj: 513-07-01-22-09 od istog dana. Porezni obveznik je na sastanku istaknuo kako će angažirati odvjetnika koji će po dobivenoj punomoći preuzeti zaključak.

Ovo porezno tijelo zaprimilo je dana 05. srpnja 2022. godine podnesak poreznog obveznika od istoga dana, zastupanog po opunomoćeniku Marku Ramljaku, odvjetniku, kojim se dostavlja izvornik punomoći kojom se ovlašćuje imenovanog da zastupa poreznog obveznika u daljnjem tijeku postupka. Predmetnim podneskom traži se rok od 30 dana tijekom kojeg se očekuje odgovor računalnih stručnjaka, ističe se da su podaci uspoređeni s onima za ugostiteljske objekte, dok je porezni obveznik samo manjim dijelom djelovao kao ugostitelj, odnosno da podaci s kojima je porezni obveznik uspoređivan nisu usporedivi u konkretnom slučaju te da se moli naslov da na adresu odvjetničkog ureda dostavi izvor podataka s kojima je porezni obveznik uspoređivan.

Nastavno na zaprimljeni podnesak, opunomoćeniku poreznog obveznika, odvjetniku g. Marku Ramljaku je putem elektroničke pošte upućen poziv na (ponovni) zaključni razgovor koji se trebao održati 13. srpnja 2022. godine u 10,00 sati. Kao privitak mailu imenovanom je dostavljen i skeniran zaključak, Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Urbroj: 513-07-01-22-08 od 04. srpnja 2022. godine, preuzimanje kojeg je odgovorna osoba poreznog obveznika odlučila ustupiti opunomoćeniku (imenovanom odvjetniku). Dodatno, kao prilog istome mailu opunomoćeniku je priložen i skenirani poziv na zaključni razgovor Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Urbroj: 513-07-01-22-05 od 17. srpnja 2022. godine koji je porezni obveznik preuzeo dana 21. lipnja 2022. godine, a po kojem je porezni obveznik tražio produljenje roka za održavanje zaključnog razgovora i dostavu dokumentacije do kraja procesa vraćanja kriptiranih podataka koji se odnose na poslovanje poreznog obveznika za nadzirana porezna razdoblja. Predmetnim zaključkom se tražena odgoda odbija sukladno obrazloženju istoga.

Imenovani opunomoćenik je telefonskim putem dana 13. srpnja 2022. godine, radi spriječenosti zatražio održavanje zaključnog razgovora dan kasnije, 14. srpnja 2022. godine u 9,00 sati, a što mu je i prihvaćeno. Navedeno potvrđuje i elektronička pošta primljena iz tajništva odvjetnika, citat: „Zahvaljujemo Vam se što ste prihvatili ispriku nemogućnosti dolaska odvjetnika na zakazani sastanak. Odvjetnik će pristupiti u dogovorenom zamjenskom terminu.“ Opunomoćenik poreznog obveznika nije se odazvao na zaključni razgovor niti u zamjenskom terminu, a o čemu je sastavljena Službena zabilješka Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Ur.broj: 513-07-01-22-12 od 14. srpnja 2022. godine.

Iznimno od članka 125. stavak 1. Općeg poreznog zakona između ostaloga, zaključni razgovor se sukladno istog članka stavak 2. istoga Zakona neće obaviti ako porezni obveznik razgovor izbjegava ili odbija. Temeljem članka 126. stavak 1. istoga Zakona, o poreznom nadzoru se sastavlja zapisnik.

U skladu s prethodno navedenim, zaključak i zapisnik dostavljeni su u skladu s člankom 59. stavak 1. Općeg poreznog zakona opunomoćeniku poreznog obveznika preporučenom pošiljkom, a koju je imenovani preuzeo dana 19. srpnja 2022. godine.

Stoga uzevši sve prethodno navedeno, razvidno je kako su navodi poreznog obveznika o tome kako zamjenski termin zaključnog razgovora nije bio potvrđen te da se porezni obveznik nije mogao prije izrade samog zapisnika usmeno očitovati sukladno članku 7. Općeg poreznog zakona, odnosno da ovo porezno tijelo krši Ustavom zajamčeno pravo na postupanje upravnih tijela, posebno kada djeluju *iure imperii*, netočno izneseni te da je ovo porezno tijelo u potpunosti ispravno primijenilo materijalni propis vezan uz pravo poreznog obveznika na obavijest o ishodu poreznog nadzora.

- u svezi utvrđivanja činjenica i okolnosti slučaja

Sukladno članku 7. Zakona o računovodstvu poduzetnik je dužan organizirati prikupljanje i sastavljanje knjigovodstvenih isprava, vođenje poslovnih knjiga te sastavljanje godišnjih financijskih izvještaja na način da je moguće provjeriti poslovne događaje, financijski položaj i uspješnost poslovanja poduzetnika. Poduzetnik je dužan osigurati da računovodstvena dokumentacija bude

točna, potpuna, razumljiva i zaštićena od oštećenja i promjena kao i poduzeti mjere da računovodstvena dokumentacija bude zaštićena od gubitka, oštećenja i osigurati da potrebna tehnička oprema, nositelji podataka i softver budu zaštićeni od zlouporabe, oštećenja, uništenja, neovlaštenog ometanja, neovlaštenog pristupa, gubitka, krađe ili otuđenja.

Temeljem članka 12. Zakona o računovodstvu poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige po načelu dvojnog knjigovodstva. Poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige koje čine dnevnik i glavna knjiga i pomoćne knjige. Prema članku 14. istoga Zakona poslovne knjige čuvaju se, i to: 1. dnevnik i glavna knjiga – najmanje jedanaest godina, 2. pomoćne knjige – najmanje jedanaest godina.

Knjigovodstvo se u skladu s člankom 65. Općeg poreznog zakona mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja. Pri vođenju poslovnih knjiga i drugih evidencija u elektroničko obliku mora se osigurati da podaci u roku čuvanja budu raspoloživi i da se u svako doba unutar primjerenog roka mogu učiniti čitljivima. Poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom moraju se temeljem članka 66. istoga Zakona voditi i čuvati na način da su dostupne poreznim tijelima.

Odredbama članka 92. Općeg poreznog zakona propisano je da ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti. Porezno tijelo po slobodnoj ocjeni odlučuje koje će mjerilo ili više njih iz stavka 3. i 4. ovoga članka koristiti za procjenu porezne osnovice. Budući da je u postupku poreznog nadzora utvrđeno da porezni obveznik nije bio u mogućnosti predložiti knjige i evidencije koje je bio dužan voditi prema poreznim zakonima te da nije vodio poslovne knjige točno, uredno i pravodobno, odnosno da nije osigurao dostupnost i raspoloživost zatražene dokumentacije, ovo porezno tijelo koristilo je procjenu porezne osnovice za 2019. i 2020. godinu.

Ovo porezno tijelo nije uzelo u obzir raspodjelu prihoda od prodaje po poslovnim jedinicama budući da porezni obveznik u tijeku poreznog nadzora, a temeljem svojih poslovnih knjiga i evidencija, nije bio u mogućnosti dokazati točnu raspodjelu prihoda od prodaje po navedenim poslovnim jedinicama kao i ulaza i izlaza pojedinih namirnica i prodajnih artikala. Stoga se, u procjeni porezne osnovice poreza na dodanu vrijednost, isto odlučilo na procjenu prosječne marže temeljem odabranih artikala koja će se primijeniti na ukupan promet (prihod od prodaje) za nadzirano razdoblje. Metodom uzorka odabrani su artikli, za koje su utvrđeni nabavna i prodajna cijena, kao i (prosječna) marža, a na temelju kojeg postupka su utvrđene razlike marže za nadzirana razdoblja.

Uvidom u zbirni obrazac PDV-a za 2019. i 2020. godinu, utvrđeni su ponderi temeljem kojih je neevidentirani prihod od prodaje raspoređen na odgovarajuće stope poreza na dodanu vrijednost.

Glede navoda poreznog obveznika u prigovoru u svezi isticanja (ne)obavljanja samo ugostiteljskih usluga od strane poreznog obveznika, udio istih iz dostupne poslovne dokumentacije nije moguće utvrditi, niti su iste od važnosti da porezno tijelo mora obaviti procjenu porezne osnovice samo od ugostiteljskih usluga. Procjena porezne osnovice korištena je kako bi se procijenila porezna osnovica cjelokupnog poslovanja poreznog obveznika, a ne samo ugostiteljskih usluga koje se na više mjesta ističu u prigovoru. Uvidom u sudski registar, utvrđeno je kako je predmet poslovanja poreznog obveznika između ostalog i kupnja i prodaja robe, pružanje usluga u trgovini, obavljanje trgovačkog posredovanja na domaćem i inozemnom tržištu i dr., odnosno da se nije bavio samo ugostiteljskim uslugama. Upravo stoga, a budući da ovo porezno tijelo nije raspolagalo dokumentacijom o ulazu i izlazu pojedinih namirnica i prodajnih artikala, te vjerodostojnom dokumentacijom kojom bi se utvrdio udio pojedine vrste djelatnosti u ukupnom poslovanju (ugostiteljstvo, proizvodnja/catering, trgovina i mesnica), isto se odlučilo na procjenu prosječne marže temeljem odabranih artikala koja će se primijeniti na ukupan promet (prihod od prodaje) za nadzirana razdoblja. U provedenom postupku procjene porezne osnovice ovo porezno tijelo je ustanovilo kako je ukupna operativna marža utvrđena od strane poreznog obveznika u iznosu od 310,00% za 2019. godinu, odnosno 118,00% za 2020. godinu za ukupnu djelatnost poreznog obveznika, a ne samo za ugostiteljsku djelatnost za koju u prigovoru ističe maržu u iznosu od 413,25% za 2019. godinu.

Stoga nisu meritorne niti iznesene konstatacije u prigovoru kako su marže utvrđene u ugostiteljstvu uspoređivane s maržom u ugostiteljstvu, kao i priložene izjave zaposlenika o obavljenim poslovima kod poreznog obveznika tijekom nadziranih poreznih razdoblja.

Dodatno, u svezi tvrdnje poreznog obveznika kako je ovo porezno tijelo raspolagalo dostatnom dokumentacijom za utvrđivanje ukupnog broja prodanih artikala – fiskalizirane račune – ističe se kako je člankom 62. stavak 1. Općeg poreznog zakona propisana obveza izdavanja računa i vođenja poslovnih knjiga i evidencija radi oporezivanja prema propisima kojima se uređuje pojedina vrsta poreza, dok je člankom 66. stavak 8. istoga Zakona propisana obveza vođenja poslovnih knjiga i drugih evidencija u skladu s načinom oporezivanja poreznog obveznika i prema temeljnim načelima urednog knjigovodstva. Temeljem članka 83. stavak 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a u smislu članka 62. stavak 1. Općeg poreznog zakona, porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Temeljem prethodno navedenih zakonskih odredbi, porezno tijelo u postupku nadzora pri utvrđivanju porezne osnovice ne uzima u obzir samo promete evidentirane kroz fiskalizirane račune, već i ostalu poslovnu dokumentaciju koju porezni obveznik u postupku poreznog nadzora nije dostavio, odnosno normative, cjenike, izlazne račune, podatke iz robno-materijalnog knjigovodstva i sl.

U svezi navoda kako porezno tijelo ne uzima u obzir činjenice koje idu u prilog poreznom obvezniku, isti nije ispravno iznesen. Vodeći se načelom učinkovitosti i ekonomičnosti te uzevši u obzir očitovanje poreznog obveznika od dana 04.04.2022. godine u svezi Bagel&lobster bara koji je, citat: „... *poslovao cijelu 2019. godinu i prva dva mjeseca 2020. godine. Nakon toga je zatvoren te se nije poslije niti otvorao*“, ovo porezno tijelo uzelo je u obzir samo utvrđene marže artikala koje se odnose na hranu. Isto tako, prihvaćeni su evidentirani promet (prihodi od prodaje) koje je porezni obveznik iskazao u svojim poslovnim knjigama za nadzirana razdoblja, a koji predstavljaju osnovicu za povećanje porezne osnovice (neevidentirani promet; neevidentirani prihod od prodaje) kao i troškovi prodane robe iskazani u poslovnim knjigama poreznog obveznika za nadzirana razdoblja.

Razmatrajući prigovor poreznog obveznika ovo porezno tijelo utvrdilo je da u istome nisu iznesene činjenice i dokazi koji bi utjecali na izmjenu činjeničnog stanja utvrđenog u ovom poreznom postupku poreznog nadzora, slijedom čega isti nije usvojen.

**Ad I.1.** Odredbama članka 6. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 73/13 do 106/18) i članka 4. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 79/13 do 1/19) porezni obveznik određen je kao obveznik poreza na dodanu vrijednost.

(1) U postupku nadzora poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2019. godine kod spomenutog poreznog obveznika, pregledom dokumentacije, poslovnih knjiga i drugih isprava, utvrđeno je da isti:

- nije uplatio propisani porez na (1) osnovicu od 2.879,05 kn, što po (2) stopi od 5% (3) iznosi 143,92 kn,
- nije uplatio propisani porez na (4) osnovicu od 47.550,08 kn, što po (5) stopi od 13% (6) iznosi 6.181,51 kn,
- nije uplatio propisani porez na (7) osnovicu od 223.199,43 kn, što po (8) stopi od 25% (9) iznosi 55.799,86 kn.

Na ukupnu utvrđenu (10) obvezu poreza na dodanu vrijednost od 62.125,32 kn obračunata je kamata do dana sastavljanja zapisnika 15.07.2022. godine u iznosu od (11) 6.893,66 kn.

**Do povećanja osnovice poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2019. godine došlo je iz sljedećeg razloga:**

U postupku poreznog nadzora utvrđeno da porezni obveznik nije bio u mogućnosti predložiti knjige i evidencije za nadzirano porezno razdoblje koje je bio dužan voditi prema poreznim zakonima te da nije vodio poslovne knjige točno, uredno i pravodobno, odnosno da nije osigurao dostupnost i raspoloživost zatražene dokumentacije, ovo porezno tijelo koristilo je procjenu porezne osnovice.

Člankom 92. stavak 1. Općeg poreznog zakona propisano je da ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti.

Ovom poreznom tijelu dana 25.02.2022. godine dostavljena je Potvrda Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Kriminalističko-obavještajne službe, Klasa: 214-17/22-05/129, Urbroj: 511-19-16-22-1 od 17. veljače 2022. godine, kojom se potvrđuje da je odgovorna osoba poreznog obveznika ovoj organizacijskoj jedinici policije podnijela kaznenu prijavu na način da je NN počinitelj dana 19.12.2021. godine u 16,25 satu na računalu u vlasništvu društava FUOCO d.o.o., OIB 41058480121 (porezni obveznik), ROUGEMARIN d.o.o., OIB 20822976890, DENDROLIVANO d.o.o., OIB 36771504773 te STREET FOOD d.o.o., OIB 17821536811 pokrenuo izvršnu datoteku malicioznog ucjenjivačkog softvera što je rezultiralo kriptiranjem poslovne dokumentacije, i to citat: *„... skeniranu dokumentaciju djelatnika, financijske izvještaje (račune dobiti i gubitka, dugovne i potražne izvještaje, blagajne R1 računa) uključujući evidenciju prihoda po poslovnim jedinicama, izvještaje i izvode s banke, evidencije radnih sati, inventure, cjelokupno robno materijalno knjigovodstvo uključujući normative, recepture i trgovačke kalkulacije, serverske podatke s Gastrobit Grc programa (do prelaska na Remaris program 01.11.2021.), sve izlazne maloprodajne račune, robno materijalno knjigovodstvo, normative i dr., skenirane ulazne račune, raznu dokumentaciju pravnih subjekata, podatke o dobavljačima te ovjerene cjenike za razdoblje od 01.01.2015. do 26.12.2021. čime su svi navedeni digitalni podaci postali nečitljivi.“*

Dana 06.06.2022. godine porezni obveznik je putem elektroničke pošte dostavio Vansudski Nalaz i mišljenje vještaka prof.dr.sc. Miroslava Bača, CLFE, izdano dana 27.05.2022. godine. Zadatak vještaka je, citat: *„...izvršiti analizu podataka koji se nalaze na mrežnom disku a koji se u naravi sastoje od podataka vezanih za poslovanje FUOCO d.o.o. Rougemarin.“* Imenovani vještak temeljem provedene analize donosi mišljenje, citat: *„Analizirani podaci kriptirani su metodom koja je putem ransomwarea kriptirala sav analizirani sadržaj. U trenutku pisanja ovog nalaza i mišljenja nisu poznati alati i tehnike pomoću kojih bi se ti podaci mogli učiniti čitljivima. Iz analize naslova datoteka vidljivo je kako se radi o podacima vezanim za poslovanje, materijalno financijsko poslovanje kao i evidencije podataka vezanih za vozni park kao i bolovanja zaposlenika. Naslovi podataka odgovaraju stvarnim podacima jer ih ransomware nije mijenjao niti se oni nakon što su kriptirani od strane nepoznatog počinitelja mogu više modificirati.“*

Sukladno članku 7. Zakona o računovodstvu poduzetnik je dužan organizirati prikupljanje i sastavljanje knjigovodstvenih isprava, vođenje poslovnih knjiga te sastavljanje godišnjih financijskih izvještaja na način da je moguće provjeriti poslovne događaje, financijski položaj i uspješnost poslovanja poduzetnika. Poduzetnik je dužan osigurati da računovodstvena dokumentacija bude točna, potpuna, razumljiva i zaštićena od oštećenja i promjena kao i poduzeti mjere da računovodstvena dokumentacija bude zaštićena od gubitka, oštećenja i osigurati da potrebna tehnička oprema, nositelji podataka i softver budu zaštićeni od zlouporabe, oštećenja, uništenja, neovlaštenog ometanja, neovlaštenog pristupa, gubitka, krađe ili otuđenja.

Temeljem članka 12. Zakona o računovodstvu poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige po načelu dvojnog knjigovodstva. Poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige koje čine dnevnik i glavna knjiga i pomoćne knjige. Prema članku 14. istoga Zakona poslovne knjige čuvaju se, i to: 1. dnevnik i glavna knjiga – najmanje jedanaest godina, 2. pomoćne knjige – najmanje jedanaest godina.

Knjigovodstvo se u skladu s člankom 65. Općeg poreznog zakona mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja. Pri vođenju poslovnih knjiga i drugih evidencija u elektroničko obliku mora se osigurati da podaci u roku čuvanja budu raspoloživi i da se u svako doba unutar primjerenog roka mogu učiniti čitljivima. Poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom moraju se temeljem članka 66. istoga Zakona voditi i čuvati na način da su dostupne poreznim tijelima.

Odredbama članka 92. Općeg poreznog zakona propisano je da:

(1) Ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti.

(2) Porezno tijelo procijenit će poreznu osnovicu:

1. ako porezni obveznik ne može predložiti knjige ili evidencije koje je dužan voditi prema poreznim zakonima
2. ako porezni obveznik ne izdaje propisane račune ili ne vodi poslovne knjige točno, uredno i pravodobno
3. ako porezni obveznik podatke za oporezivanje ne može dokazati vjerodostojnom dokumentacijom
4. ako porezni obveznik odbije sudjelovati u poreznom postupku ili onemogućava provedbu poreznog postupka
5. ako porezni obveznik koji vodi podatke u elektroničkom obliku ne postupi u skladu s odredbama članka 67. ovoga Zakona.

(3) Pri utvrđivanju porezne osnovice procjenom, porezno tijelo polaziti će od:

1. raspoložive uredne poslovne dokumentacije, ako ona postoji, a nije proknjižena
2. raspoložive uredne poslovne dokumentacije o poslovanju u određenom razdoblju kraćem od razdoblja oporezivanja (dnevnim, tjednim ili mjesečnim primicima), tako da se na temelju podataka o tom dijelu poslovanja procijeni porezna osnovica određenog razdoblja
3. podataka i činjenica o ostvarenim primicima (dnevnim, tjednim ili mjesečnim) utvrđenih očevidom ili poreznim nadzorom, tako da se na temelju tih podataka procijeni porezna osnovica određenog razdoblja
4. usporedbe iskazanih primitaka s primicima drugih poreznih obveznika koji obavljaju istu djelatnost na istoj ili sličnoj lokaciji ili usporedbe s prosječnim primitkom više poreznih obveznika iste djelatnosti na istoj ili sličnoj lokaciji
5. podataka o mogućnostima isporuka dobara ili obavljanja usluga (instaliranog kapaciteta) utvrđenih očevidom ili poreznim nadzorom.

(4) Ako Porezna uprava na temelju prikupljenih podataka utvrdi da fizička osoba raspolaže imovinom ili sredstvima za privatnu potrošnju koja višestruko premašuje primitke što ih je fizička osoba ostvarila tijekom godine, Porezna uprava pozvat će fizičku osobu da dostavi dokaze o izvorima stjecanja imovine. Ako se fizička osoba ne odazove pozivu Porezne uprave ili ne dostavi vjerodostojne dokaze o izvorima stjecanja imovine, Porezna uprava procjenom će utvrditi osnovicu poreza na dohodak fizičke osobe.

(5) Porezno tijelo po slobodnoj ocjeni odlučuje koje će mjerilo ili više njih iz stavka 3. i 4. ovoga članka koristiti za procjenu porezne osnovice.

Procjena porezne osnovice poreznog obveznika za nadzirano razdoblje provedena je koristeći:

- prihode od prodaje koje je iskazao u svojim poslovnim knjigama za nadzirano razdoblje, a koji predstavljaju osnovicu za povećanje porezne osnovice (neevidentirani promet; neevidentirani prihod od prodaje), i
- trošak prodane robe koji je iskazao u svojim poslovnim knjigama za nadzirano razdoblje (računi glavne knjige 4000 i 7100).

Uvidom u bruto bilancu poreznog obveznika utvrđeno je kako je u nadziranom poreznom razdoblju porezni obveznik evidentirao: prihod od prodaje (r.br. I.2. RDG-a za 2019. godinu) u ukupnom iznosu od 2.347.568,27 kn (na računu glavne knjige 751 – prihodi od prodaje u iznosu od 991.488,38 i računu glavne knjige 760 – prihodi od prodaje u iznosu od 1.356.079,89 kn), smanjenje zaliha u ukupnom iznosu od 757.571,34 kn (na računu glavne knjige to 3100 – zalihe sirovina i materijala (potražni promet) u iznosu od 46.211,25 kn, računu glavne knjige 3108 – zalihe pića, hrane i dr. u ugostiteljstvu i hotelijerstvu (potražni promet) u iznosu od 373.721,62 kn, računu glavne knjige 310801 – zalihe Mesnica Santoku (potražni promet) u iznosu od 106.699,79 kn i računu glavne knjige 310802 – zalihe pića i hrane Lobster bar (potražni promet) u iznosu od 230.938,65 kn) i troškove i rashode s osnove smanjenja zaliha u ukupnom iznosu od 757.571,34 kn (na računu glavne knjige 4000 – osnovni materijal i sirovine u iznosu od 457.787,43 kn i računu glavne knjige 7100 – trošak prodane robe u iznosu od 299.783,91 kn).

Temeljem prethodno navedenog utvrđena je vrijednost ukupne operativne marže (neto promet/nabavna vrijednost prodajne robe) za nadzirano razdoblje porezno razdoblje od 310,00%.

Ovo porezno tijelo nije uzelo u obzir raspodjelu prihoda od prodaje po poslovnim jedinicama budući da da porezni obveznik u tijeku poreznog nadzora, a temeljem svojih poslovnih knjiga i evidencija, nije bio u mogućnosti dokazati točnu raspodjelu prihoda od prodaje po navedenim poslovnim jedinicama kao i ulaza i izlaza pojedinih namirnica i prodajnih artikala. Stoga se, u procjeni porezne osnovice poreza na dodanu vrijednosti, isto odlučilo na procjenu prosječne marže temeljem odabranih artikala koja će se primijeniti na ukupan promet (prihod od prodaje) za nadzirano razdoblje.

Budući da ovo porezno tijelo nije raspolagalo svim zatraženim normativima i cjenicima iz ponude poreznog obveznika za nadzirano porezno razdoblje, metodom uzorka odabrani su artikli iz ponude Rougemarin grupe (Bagel&Lobster bar – dostavljen cjenik, mesnica Santoku i Doma Bistro – cjenici dostupni na internetskim stranicama [www.rougemarin.hr](http://www.rougemarin.hr)), za koje su utvrđeni nabavna (temeljem ulaznih računa), prodajna cijena (temeljem prethodno navedenih cjenika), marža artikala te prosječna marža za 2019. godinu, i to kako slijedi za: artikl Flor de cana rum marža od 530%, artikl pivo Tomislav marža od 284%, artikl Coca Cola marža od 395%, artikl infuzirana voda marža od 444%, artikl svinjska rebrića marža od 245%, artikl janjeći kotlet marža od 264%, artikl otkošteno cijelo pile marža od 405%, artikl pileća prsa marža od 279% i artikl svinjski vrat u marinadi marža od 270%, odnosno prosječna marža za 2019. godinu od 346%.

Primjenom marže od 346%, poreznom obvezniku se utvrđuje procijenjeni prihod od prodaje u iznosu od 2.621.196,84 kn, odnosno razlika marže od 36% i razlika prihoda od prodaje u iznosu od 273.628,57 kn. Uvidom u zbirni obrazac PDV-a za 2019. godinu, utvrđeni su ponderi temeljem kojih je neevidentirani prihod od prodaje raspoređen na odgovarajuće stope poreza na dodanu vrijednost, odnosno kako slijedi: za neevidentirani prihod od prodaje (stopa PDV-a 5%; udio osnovice u zbirnom obrascu PDV-a za 2019. godinu 1,05%) u iznosu od 2.879,05 kn utvrđuje se razlika PDV-a u iznosu od 143,92 kn, za neevidentirani prihod od prodaje (stopa PDV-a 13%; udio osnovice u zbirnom obrascu PDV-a za 2019. godinu 17,38%) u iznosu od 47.550,08 kn utvrđuje se razlika PDV-a u iznosu od 6.181,51 kn te za neevidentirani prihod od prodaje (stopa PDV-a 25%; udio osnovice u zbirnom obrascu PDV-a za 2019. godinu 81,57%) u iznosu od 223.199,43 kn utvrđuje se razlika PDV-a u iznosu od 55.799,86 kn.

Prema odredbama članka 38. Zakona o PDV-u („Narodne novine“, broj 73/13 do 106/18) PDV se plaća po stopi od 5%, 13% i 25%.

PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 13% između ostalog na isporuku sve vrste kruha i pripremanje i usluživanje jela i slastica u ugostiteljskom objektu u izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom popisu.

PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 5% između ostalog na isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda od: goveda, svinja, ovca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi, isporuku svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježih ili rashlađenih rakova, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća i gomolja, uključujući mahunasto suho povrće, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova te isporuku svježih jaja peradi, u ljusci.

Sukladno prethodno navedenom, poreznom obvezniku u provedenom postupku poreznog nadzora poreznom obvezniku je utvrđena razlika osnovice za oporezivanje porezom na dodanu vrijednost u 2019. godini u iznosu od 273.628,57 kn i PDV-a u iznosu od 62.125,32 kn.

Nadzorom utvrđena osnovica za oporezivanje u iznosu od 2.473.628,57 kn predstavlja prihod poreznog obveznika za 2019. godinu.

Budući da porezni obveznik u 2019. godini nije obračunao porez na dodanu vrijednost i obvezu poreza na dodanu vrijednost nije iskazao u Prijavama poreza na dodanu vrijednost postupio je protivno odredbama članka 85. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

(2) Prema odredbama članka 38. Zakona o PDV-u („Narodne novine“, broj 73/13 do 106/18) PDV se plaća po stopi od 5% (I.1.(2)), 13% (I.1.(5)) i 25% (I.1.(8)).

(3) Primjenom poreznih stopa (I.1.(2), I.1.(5) i I.1.(8)) na porezne osnovice poreza na dodanu vrijednost (I.1.(1), I.1.(4) i I.1.(7.) utvrđena je ukupna obveza poreza na dodanu vrijednost (I.1.(10)) u iznosu od 62.125,32 kn.

(4) Obračunana kamata na nepravodobno plaćeni porez na dodanu vrijednost (I.1.(11)) u iznosu od 6.893,66 kn za razdoblje od dana dospijeca do 15.07.2022. godine obračunana je u skladu s odredbama članka 130. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20), članka 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05 do 29/18) i članka 3. Zakona o kamatama („Narodne novine“, broj 94/04 do 35/05) i odredbama Zakona o dopuni Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 47/20) i Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“, broj 53/20) - u razdoblju od 18.04.2020. do zaključno 31.07.2020. kamatna stopa obračunava se po stopi od 0,00%. Odlukom Vlade Republike Hrvatske o produženju roka trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“, broj 83/2020) produžen je rok trajanja posebnih okolnosti do zaključno s 18.10.2020. godine.

**Ad I.2.** Odredbama članka 6. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 73/13 do 106/18) i članka 4. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 79/13 do 1/20) porezni obveznik određen je kao obveznik poreza na dodanu vrijednost.

(1) U postupku nadzora poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020. do 31.12.2020. godine kod spomenutog poreznog obveznika, pregledom dokumentacije, poslovnih knjiga i drugih isprava, utvrđeno je da isti:

- nije uplatio propisani porez na (1) osnovicu od 69.100,31 kn, što po (2) stopi od 5% (3) iznosi 3.455,02 kn,
- nije uplatio propisani porez na (4) osnovicu od 1.332.650,60 kn, što po (5) stopi od 13% (6) iznosi 173.244,58 kn,
- nije uplatio propisani porez na (7) osnovicu od 1.055.010,79 kn, što po (8) stopi od 25% (9) iznosi 263.752,70 kn.

Na ukupnu utvrđenu (10) obvezu poreza na dodanu vrijednost od 440.452,30 kn obračunata je kamata do dana sastavljanja zapisnika 15.07.2022. godine u iznosu od (11) 35.816,36 kn.

**Do povećanja osnovice poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2020. do 31.12.2020. godine došlo je iz sljedećeg razloga:**

U postupku poreznog nadzora utvrđeno da porezni obveznik nije bio u mogućnosti predložiti knjige i evidencije za nadzirano porezno razdoblje koje je bio dužan voditi prema poreznim zakonima te da nije vodio poslovne knjige točno, uredno i pravodobno, odnosno da nije osigurao dostupnost i raspoloživost zatražene dokumentacije, ovo porezno tijelo koristilo je procjenu porezne osnovice.

Člankom 92. stavak 1. Općeg poreznog zakona propisano je da ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti.

Ovom poreznom tijelu dana 25.02.2022. godine dostavljena je Potvrda Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Kriminalističko-obavještajne službe, Klasa: 214-17/22-05/129, Urbroj: 511-19-16-22-1 od 17. veljače 2022. godine, kojom se potvrđuje da je odgovorna osoba poreznog obveznika ovoj organizacijskoj jedinici policije podnijela kaznenu prijavu na način da je NN počinitelj dana 19.12.2021. godine u 16,25 satu na računalo u vlasništvu društava FUOCO d.o.o., OIB 41058480121 (porezni obveznik), ROUGEMARIN d.o.o., OIB 20822976890, DENDROLIVANO d.o.o., OIB 36771504773 te STREET FOOD d.o.o., OIB 17821536811 pokrenuo izvršnu datoteku malicioznog ucjenjivačkog softvera što je rezultiralo kriptiranjem poslovne dokumentacije, i to citat: „... skeniranu dokumentaciju djelatnika, financijske izvještaje (račune dobiti i gubitka, dugovne i potražne izvještaje, blagajne R1 računa) uključujući evidenciju prihoda po poslovnim jedinicama, izvještaje i izvode s banke, evidencije radnih sati,

*inventure, cjelokupno robno materijalno knjigovodstvo uključujući normative, recepture i trgovačke kalkulacije, serverske podatke s Gastrobit Grc programa (do prelaska na Remaris program 01.11.2021.), sve izlazne maloprodajne račune, robno materijalno knjigovodstvo, normative i dr., skenirane ulazne račune, raznu dokumentaciju pravnih subjekata, podatke o dobavljačima te ovjerene cjenike za razdoblje od 01.01.2015. do 26.12.2021. čime su svi navedeni digitalni podaci postali nečitljivi."*

Dana 06.06.2022. godine porezni obveznik je putem elektroničke pošte dostavio Vansudski Nalaz i mišljenje vještaka prof.dr.sc. Miroslava Bača, CLFE, izdano dana 27.05.2022. godine. Zadatak vještaka je, citat: *"...izvršiti analizu podataka koji se nalaze na mrežnom disku a koji se u naravi sastoje od podataka vezanih za poslovanje FUOCO d.o.o. Rougemarin."* Imenovani vještak temeljem provedene analize donosi mišljenje, citat: *"Analizirani podaci kriptirani su metodom koja je putem ransomwarea kriptirala sav analizirani sadržaj. U trenutku pisanja ovog nalaza i mišljenja nisu poznati alati i tehnike pomoću kojih bi se ti podaci mogli učiniti čitljivima. Iz analize naslova datoteka vidljivo je kako se radi o podacima vezanim za poslovanje, materijalno financijsko poslovanje kao i evidencije podataka vezanih za vozni park kao i bolovanja zaposlenika. Naslovi podataka odgovaraju stvarnim podacima jer ih ransomware nije mijenjao niti se oni nakon što su kriptirani od strane nepoznatog počinitelja mogu više modificirati."*

Sukladno članku 7. Zakona o računovodstvu poduzetnik je dužan organizirati prikupljanje i sastavljanje knjigovodstvenih isprava, vođenje poslovnih knjiga te sastavljanje godišnjih financijskih izvještaja na način da je moguće provjeriti poslovne događaje, financijski položaj i uspješnost poslovanja poduzetnika. Poduzetnik je dužan osigurati da računovodstvena dokumentacija bude točna, potpuna, razumljiva i zaštićena od oštećenja i promjena kao i poduzeti mjere da računovodstvena dokumentacija bude zaštićena od gubitka, oštećenja i osigurati da potrebna tehnička oprema, nositelji podataka i softver budu zaštićeni od zlouporabe, oštećenja, uništenja, neovlaštenog ometanja, neovlaštenog pristupa, gubitka, krađe ili otuđenja.

Temeljem članka 12. Zakona o računovodstvu poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige po načelu dvojnog knjigovodstva. Poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige koje čine dnevnik i glavna knjiga i pomoćne knjige. Prema članku 14. istoga Zakona poslovne knjige čuvaju se, i to: 1. dnevnik i glavna knjiga – najmanje jedanaest godina, 2. pomoćne knjige – najmanje jedanaest godina.

Knjigovodstvo se u skladu s člankom 65. Općeg poreznog zakona mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja. Pri vođenju poslovnih knjiga i drugih evidencija u elektroničko obliku mora se osigurati da podaci u roku čuvanja budu raspoloživi i da se u svako doba unutar primjerenog roka mogu učiniti čitljivima. Poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom moraju se temeljem članka 66. istoga Zakona voditi i čuvati na način da su dostupne poreznim tijelima.

Odredbama članka 92. Općeg poreznog zakona propisano je da:

(1) Ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti.

(2) Porezno tijelo procijenit će poreznu osnovicu:

1. ako porezni obveznik ne može predočiti knjige ili evidencije koje je dužan voditi prema poreznim zakonima
2. ako porezni obveznik ne izdaje propisane račune ili ne vodi poslovne knjige točno, uredno i pravodobno
3. ako porezni obveznik podatke za oporezivanje ne može dokazati vjerodostojnom dokumentacijom
4. ako porezni obveznik odbije sudjelovati u poreznom postupku ili onemogućava provedbu poreznog postupka
5. ako porezni obveznik koji vodi podatke u elektroničkom obliku ne postupi u skladu s odredbama članka 67. ovoga Zakona.

(3) Pri utvrđivanju porezne osnovice procjenom, porezno tijelo polaziti će od:

1. raspoložive uredne poslovne dokumentacije, ako ona postoji, a nije proknjižena
2. raspoložive uredne poslovne dokumentacije o poslovanju u određenom razdoblju kraćem od razdoblja oporezivanja (dnevnom, tjednim ili mjesečnim primicima), tako da se na temelju podataka o tom dijelu poslovanja procijeni porezna osnovica određenog razdoblja
3. podataka i činjenica o ostvarenim primicima (dnevnom, tjednim ili mjesečnim) utvrđenih očevidom ili poreznim nadzorom, tako da se na temelju tih podataka procijeni porezna osnovica određenog razdoblja
4. usporedbe iskazanih primitaka s primicima drugih poreznih obveznika koji obavljaju istu djelatnost na istoj ili sličnoj lokaciji ili usporedbe s prosječnim primitkom više poreznih obveznika iste djelatnosti na istoj ili sličnoj lokaciji
5. podataka o mogućnostima isporuka dobara ili obavljanja usluga (instaliranog kapaciteta) utvrđenih očevidom ili poreznim nadzorom.

(4) Ako Porezna uprava na temelju prikupljenih podataka utvrdi da fizička osoba raspolaže imovinom ili sredstvima za privatnu potrošnju koja višestruko premašuje primitke što ih je fizička osoba ostvarila tijekom godine, Porezna uprava pozvat će fizičku osobu da dostavi dokaze o izvorima stjecanja imovine. Ako se fizička osoba ne odazove pozivu Porezne uprave ili ne dostavi vjerodostojne dokaze o izvorima stjecanja imovine, Porezna uprava procjenom će utvrditi osnovicu poreza na dohodak fizičke osobe.

(5) Porezno tijelo po slobodnoj ocjeni odlučuje koje će mjerilo ili više njih iz stavka 3. i 4. ovoga članka koristiti za procjenu porezne osnovice.

Procjena porezne osnovice poreznog obveznika za nadzirano razdoblje provedena je koristeći:

- prihode od prodaje koje je iskazao u svojim poslovnim knjigama za nadzirano razdoblje, a koji predstavljaju osnovicu za povećanje porezne osnovice (neevidentirani promet; neevidentirani prihod od prodaje), i
- trošak prodane robe koji je iskazao u svojim poslovnim knjigama za nadzirano razdoblje (računi glavne knjige 4000 i 7100).

Uvidom u bruto bilancu poreznog obveznika utvrđeno je kako je u nadziranom poreznom razdoblju porezni obveznik evidentirao: prihod od prodaje (r.br. I.2. RDG-a za 2020. godinu) u ukupnom iznosu od 3.525.773,79 kn (na računu glavne knjige 750 – prihodi od pov. nak. u iznosu od 1.294,50 kn, na računu glavne knjige 751 – prihodi od prodaje u iznosu od 1.964.629,78, na računu glavne knjige 757 – prihodi od najma u iznosu od 140.000,00 kn i na računu glavne knjige 760 – prihodi od prodaje u iznosu od 1.419.849,51 kn), smanjenje zaliha u ukupnom iznosu od 2.973.505,36 kn (na računu glavne knjige to 3100 – zalihe sirovina i materijala (potražni promet) u iznosu od 46.211,25 kn, na računu glavne knjige 3108 – zalihe pića, hrane i dr. u ugostiteljstvu i hotelijerstvu (potražni promet) u iznosu od 2.643.199,94 kn i na računu glavne knjige 6600 – roba u vlastitom veleprodajnom skladištu (potražni promet) u iznosu od 118.171,74 kn) i troškove i rashode s osnove smanjenja zaliha u ukupnom iznosu od 2.982.829,08 kn (na računu glavne knjige 4000 – osnovni materijal i sirovine u iznosu od 2.857.720,34 kn, na računu glavne knjige 7100 – trošak prodane robe u iznosu od 118.171,74 kn i na računu glavne knjige 7102 – trošak prodane robe u iznosu od 7.000,00 kn).

Temeljem prethodno navedenog utvrđena je vrijednost ukupne operativne marže (neto promet/nabavna vrijednost prodajne robe) za nadzirano razdoblje porezno razdoblje od 118,00%.

Ovo porezno tijelo nije uzelo u obzir raspodjelu prihoda od prodaje po poslovnim jedinicama budući da porezni obveznik u tijeku poreznog nadzora, a temeljem svojih poslovnih knjiga i evidencija, nije bio u mogućnosti dokazati točnu raspodjelu prihoda od prodaje po navedenim poslovnim jedinicama kao i ulaza i izlaza pojedinih namirnica i prodajnih artikala. Stoga se, u procjeni porezne osnovice poreza na dodanu vrijednost, isto odlučilo na procjenu prosječne marže temeljem odabranih artikala koja će se primijeniti na ukupan promet (prihod od prodaje) za nadzirano razdoblje.

Vodeći se načelom učinkovitosti i ekonomičnosti te uzevši u obzir očitovanje poreznog obveznika od dana 04.04.2022. godine u svezi Bagel&lobster bara koji je, citat: „... *poslovao cijelu 2019. godinu i*

prva dva mjeseca 2020. godine. Nakon toga je zatvoren te se nije poslije niti otvarao<sup>6</sup>, ovo porezno tijelo uzelo je u obzir samo utvrđene marže artikala koje se odnose na hranu.

Budući da ovo porezno tijelo nije raspolagalo svim zatraženim normativima i cjenicima iz ponude poreznog obveznika za nadzirano porezno razdoblje, metodom uzorka odabrani su artikli iz ponude Rougemarin grupe (mesnica Santoku i Doma Bistro – cjenici dostupni na internetskim stranicama [www.rougemarin.hr](http://www.rougemarin.hr)), za koje su utvrđeni nabavna (temeljem ulaznih računa), prodajna cijena (temeljem prethodno navedenih cjenika), marža artikala te prosječna marža za 2020. godinu, i to kako slijedi za: artikl svinjska rebrica marža od 245%, artikl wok lungić marža od 200%, artikl janjeći kotlet marža od 264%, artikl biftek marža od 143%, artikl panceta marža od 170%, artikl juneće pljeskavice marža od 163% i artikl pileća krilca marža od 245%, odnosno prosječna marža za 2020. godinu od 204%.

Primjenom marže od 204%, poreznom obvezniku se utvrđuje procijenjeni prihod od prodaje u iznosu od 5.841.240,99 kn, odnosno razlika marže od 86% i razlika prihoda od prodaje u iznosu od 2.456.761,70 kn. Uvidom u zbirni obrazac PDV-a za 2020. godinu, utvrđeni su ponderi temeljem kojih je neevidentirani prihod od prodaje raspoređen na odgovarajuće stope poreza na dodanu vrijednost, odnosno kako slijedi: za neevidentirani prihod od prodaje (stopa PDV-a 5%; udio osnovice u zbirnom obrascu PDV-a za 2020. godinu 2,81%) u iznosu od 69.100,31 kn utvrđuje se razlika PDV-a u iznosu od 3.455,02 kn, za neevidentirani prihod od prodaje (stopa PDV-a 13%; udio osnovice u zbirnom obrascu PDV-a za 2020. godinu 54,24%) u iznosu od 1.332.650,60 kn utvrđuje se razlika PDV-a u iznosu od 173.244,58 kn te za neevidentirani prihod od prodaje (stopa PDV-a 25%; udio osnovice u zbirnom obrascu PDV-a za 2020. godinu 42,94%) u iznosu od 1.055.010,79 kn utvrđuje se razlika PDV-a u iznosu od 263.752,70 kn.

Prema odredbama članka 38. Zakona o PDV-u („Narodne novine“, broj 73/13 do 106/18) PDV se plaća po stopi od 5%, 13% i 25%.

PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 5% između ostalog na isporuke sve vrste kruha.

PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 13% između ostalog na isporuku svježeg ili rashlađenog mesa i jestivih klaoničkih proizvoda od: goveda, svinja, ovca, koza, konja, magaraca, domaće peradi, kunića i zečeva, isporuku svježih ili rashlađenih kobasica i sličnih proizvoda od mesa, mesnih klaoničkih proizvoda ili krvi, isporuku svježe ili rashlađene ribe, mekušaca i ostalih vodenih beskralježnjaka, isporuku svježih ili rashlađenih rakova, isporuku svježeg ili rashlađenog povrća i gomolja, uključujući mahunasto suho povrće, isporuku svježeg i suhog voća i orašastih plodova te isporuku svježih jaja peradi, u ljusci te na pripremanje i usluživanje jela i slastica u i izvan ugostiteljskog objekta prema posebnom propisu.

Sukladno prethodno navedenom, poreznom obvezniku u provedenom postupku poreznog nadzora poreznom obvezniku je utvrđena razlika osnovice za oporezivanje porezom na dodanu vrijednost u 2020. godini u iznosu od 2.456.761,70 kn i PDV-a u iznosu od 440.452,30 kn.

Nadzorom utvrđena osnovica za oporezivanje u iznosu od 2.456.761,70 kn predstavlja prihod poreznog obveznika za 2020. godinu. Budući da porezni obveznik u 2020. godini nije obračunao porez na dodanu vrijednost i obvezu poreza na dodanu vrijednost nije iskazao u Prijavama poreza na dodanu vrijednost postupio je protivno odredbama članka 85. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost.

(2) Prema odredbama članka 38. Zakona o PDV-u („Narodne novine“, broj 73/13 do 106/18) PDV se plaća po stopi od 5% (I.2.(2)), 13% (I.2.(5)) i 25% (I.2.(8)).

(3) Primjenom poreznih stopa (I.2.(2), I.2.(5) i I.2.(8)) na porezne osnovice poreza na dodanu vrijednost (I.2.(1), I.2.(4) i I.2.(7.) utvrđena je ukupna obveza poreza na dodanu vrijednost (I.2.(10)) u iznosu od 440.452,30 kn.

(4) Obračunana kamata na nepravodobno plaćeni porez na dodanu vrijednost (I.2.(11)) u iznosu od 35.816,36 kn za razdoblje od dana dospijeća do 15.07.2022. godine obračunana je u skladu s

odredbama članka 130. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20), članka 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05 do 29/18) i članka 3. Zakona o kamatama („Narodne novine“, broj 94/04 do 35/05) i odredbama Zakona o dopuni Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 47/20) i Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“, broj 53/20) - u razdoblju od 18.04.2020. do zaključno 31.07.2020. kamatna stopa obračunava se po stopi od 0,00%. Odlukom Vlade Republike Hrvatske o produženju roka trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“, broj 83/2020) produžen je rok trajanja posebnih okolnosti do zaključno s 18.10.2020. godine.

**Ad I.3.** Kamata na nepravodobno plaćena javna davanja obračunana je u skladu s odredbama članka 130. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20), članka 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05 do 29/18) i članka 3. Zakona o kamatama („Narodne novine“, broj 94/04 do 35/05) i odredbama Zakona o dopuni Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj 47/20) i Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima za vrijeme trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“, broj 53/20) - u razdoblju od 18.04.2020. do zaključno 31.07.2020. kamatna stopa obračunava se po stopi od 0,00%. Odlukom Vlade Republike Hrvatske o produženju roka trajanja posebnih okolnosti („Narodne novine“, broj 83/2020) produžen je rok trajanja posebnih okolnosti do zaključno s 18.10.2020. godine.

**Ad II.** Nalog za uplatu poreznih obveza temelji se na odredbama članka 21. i 22. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20).

Nalog za obračun kamata od dana sastavljanja zapisnika pa do dana uplate, temelji se na odredbi članka 21. stavak 1. točka 2. i članka 130. stavak 7. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20), te u skladu s odredbama Zakona o kamatama („Narodne novine“, broj 94/04 i 35/05), a u svezi članka 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 78/15 i 29/18).

**Ad III.** U svezi sa zadanim nalogima u točkama I. i II. izreke rješenja porezni obveznik će u svojim poslovnim knjigama provesti odgovarajuća knjiženja u skladu s odredbama članaka 65. i 66. Općeg poreznog zakona, odnosno sukladno odredbama Zakona o računovodstvu („Narodne novine“, broj 78/15 do 47/20).

**Ad IV.** Određivanje roka za izvršenje rješenja temelji se na odredbi članka 79. i 133. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09).

**Ad V.** Ako porezni obveznik ne izvrši naloge iz točke II. ovog rješenja, a u roku iz točke IV. izreke istog, temeljem odredbe članka 21. Općeg poreznog zakona naplata će se izvršiti ovrhom, a na način propisan odredbama članaka 136. do 151. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 do 42/20).

**POUKA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančićeva 5, u roku 30 dana od dana primitka rješenja.

Žalba se podnosi u dva primjerka neposredno Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Zagreb, Avenija Dubrovnik 32, putem pošte preporučeno ili putem elektroničkog sustava Porezne uprave (ePorezna) s pozivom na klasu i urudžbeni broj ovog rješenja.

Sukladno Napomeni u Tar. br. 3. Tarife upravnih pristojbi iz Priloga I. Uredbe o Tarifi upravnih pristojbi („Narodne novine“, broj 92/21, 93/21-ispravak) upravna pristojba se ne plaća pred tijelima državne uprave.

P.O. PROČELNICE  
Voditeljica Službe

  
Marina Ferencić

Rješenje se dostavlja:

1. Poreznom obvezniku FUOCO d.o.o.  
putem opunomoćenika Marko Ramljak, odvjetnik
2. Porezna uprava,  
PU Zagreb  
Ispostava Trnje
3. Pismohrana, ovdje – 2x



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**MINISTARSTVO FINANCIJA**

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

**KLASA: UP/II-471-02/22-01/420**

**URBROJ: 513-04-25-2**

**Zagreb, 4. veljače 2025.**



Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB: 18683136487, povodom žalbe **FUOCO d.o.o. Zagreb, Frana Folnegovića 10, OIB: 41058480121**, kojeg zastupa Marko Ramljak, odvjetnik iz Zagreba, Prilaz Gjure Deželića 57, izjavljene protiv rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Ur. broj: 513-07-01-22-15 od 30.09.2022.g. u postupku poreznog nadzora, na temelju članka 183. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22, 152/24) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija (Narodne novine, broj 97/20, 101/21 i 78/23), donosi

### **R J E Š E N J E**

Žalba se uvažava.

Poništava se rješenje Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/22-01/63, Urbroj: 513-07-01-22-15 od 30.09.2022. godine i predmet se vraća na ponovni postupak.

### **O b r a z l o ž e n j e**

Pobijanim je rješenjem, u točki I., žalitelju utvrđen: 1. manje obračunat porez na dodanu vrijednost za 2019.g. u iznosu od u iznosu od 62.125,32 kn / 8.245,45 EUR te kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza na dodanu vrijednost do dana zapisnika 15.07.2022.g. u iznosu od 6.893,66 kn / 914,95 EUR, 2. manje obračunat porez na dodanu vrijednost za 2020.g. u iznosu od u iznosu od 440.452,30 kn / 58.458,07 EUR te kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza na dodanu vrijednost do dana zapisnika 15.07.2022.g. u iznosu od 35.816,36 kn / 4.753,65 EUR. Nadalje, točkom II. istog rješenja naloženo je žalitelju da, na za to propisane račune, uplati naprijed navedene obveze utvrđene točkom I. pobijanog rješenja, te da obračuna i uplati daljnje kamate od 16.07.2022.g. do dana uplate. Točkom III. istog rješenja naloženo je žalitelju da, nakon izvršenih uplata iz točke II. ovog rješenja provede odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na obvezu iskazivanja porezne osnovice i obračunatog poreza. Točkom IV. određen je rok od 8 dana za izvršenje pobijanog rješenja od dana njegove izvršnosti, dok je u točki V. predmetnog rješenja žalitelj upozoren da će se ukoliko ne izvrši uplate iz toč. II. a u roku iz točke IV., naplata izvršiti ovrhom.

U žalbi protiv osporenog rješenja žalitelj ponavlja navode iz prigovora te u bitnom navodi da se rješenje pobija u cijelosti iz svih zakonom dopuštenih razloga. Navodi da je porezno tijelo pogrešno utvrdilo da nije bilo moguće uzeti u obzir raspodjelu prihoda od prodaje po poslovnim jedinicama jer da nije mogao dokazati točnu raspodjelu prihoda od prodaje po navedenim poslovnim jedinicama kao i ulaza i izlaza pojedinih namirnica, obzirom da je porezno tijelo imalo i ima sve račune koji su fiskalizirani i da je temeljem istih moguće utvrditi promet po pojedinim poslovnim jedinicama kao i promet po pojedinim djelatnostima koje je obavljao u nadziranim objektima u nadziranom razdoblju (ugostiteljstvo, trgovina, veleprodaja, mesnica). Navodi da porezno tijelo nije uzelo u obzir njegovo očitovanje kojim obrazlaže strukturu poslovnih prostora i time strukturu djelatnosti koje je obavljao čime nije utvrdilo sve činjenice s jednakom pažnjom, a pogotovo one koje idu njemu u korist jer su dostavljene izjave zaposlenika iz kojih je vidljivo što su i u kojem objektu radili. Nadalje navodi da porezno tijelo nije uzelo u obzir njegovo očitovanje kojim obrazlaže strukturu poslovnih prostora i time strukturu djelatnosti koje je obavljao čime nije utvrdilo sve činjenice s jednakom pažnjom, a pogotovo one koje idu njemu u korist. Također navodi da porezno tijelo nije u postupku navelo na temelju kojih podataka je izračunata referentna marža od 382% za ugostiteljstvo, koji je izvor istih, koliko je dozvoljeno odstupanje od prosjeka u odnosu na medijske vrijednosti, čime je povrijedilo konvencijsko pravo na pošteno suđenje i konvencijsko načelo da nema kazne bez zakona. Ističe da porezno tijelo nije izvršilo usporedbu njegovih iskazanih primitaka s primicima drugih poreznih obveznika koji obavljaju istu djelatnost na istoj ili sličnoj lokaciji jer se opet ne zna na temelju čega je utvrdilo maržu od 382%, za koje lokacije i koje djelatnosti. Smatra da je porezno tijelo pogrešno zaključilo da on nije poduzeo svu moguću zaštitu od malicioznog kompjuterskog softwera (implicitno) premda je dostavio Nalaz i mišljenje sudskog vještaka i potvrdu Policije o tome da je žrtva ransomwera – zaključavanja podataka uz pokušaj otkupa istih. Ukazuje da mu je uskraćena mogućnost očitovanja na zaključnom razgovoru, odnosno porezno tijelo mu nije odredilo novi termin za isti zbog spriječenosti dolaska. Tvrdi da je pobijano rješenje nerazumljivo, sastavljeno od ponavljanja sadržaja čl. 7. Zakona o računovodstvu (3 puta), sadržaja čl. 12. Zakona o računovodstvu (3 puta), sadržaja čl. 12. Zakona o računovodstvu (3 puta), sadržaja čl. 92. Općeg poreznog zakona (5 puta), sadržaja vještačenje Miroslava Bače (3 puta) i sadržaja potvrde Policije (3 puta), uz mnoga druga ponavljanja, a pri čemu ne sadrži navode o odlučnim činjenicama. Zaključuje da je držanje podataka u elektroničkom obliku predviđeno zakonom, te da nije počinio niti jednu povredu u vezi čuvanja istih, da je žrtva kaznenog djela i kao takav zaslužuje da se poduzmu radnje radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja, a koje su u konkretnom predmetu u svemu izostale. Ističe da je porezno tijelo u pobijanom rješenju propustilo utvrditi dvije odlučne činjenice - koju vrstu djelatnosti je točno obavljao i sa kojim ga se prosječnim odnosima - maržama uspoređivalo prilikom donošenja pobijanog rješenja. Navodi da je porezno tijelo propustilo uzeti u obzir njegove navode da je u manjoj mjeri obavljao ugostiteljsku djelatnost, a u većoj mjeri veleprodaju namirnica kao dio ROUGEMAIN grupe, odnosno kao trgovac - poslovi mesnice te prodaje polugotovih proizvoda i trgovačkih artikala, čime je pomiješalo „kruške i jabuke“, za vrijeme pandemije i potresa u Gradu Zagrebu. Smatra da je time porezno tijelo propustilo primijeniti odredbu čl.6. st. 2. OPZ-a. Navodi da je porezno tijelo raspolagalo fiskaliziranim računima prema kojima je moglo ustanoviti koji se odnose na koji objekt, da je raspolagalo fiskaliziranim računima prema kojima je bilo moguće ustanoviti na koje se vrste usluga odnose - da li ugostiteljske ili trgovačke usluge te je raspolagalo fiskaliziranim računima prema kojima je bilo moguće ustanoviti u kojim su razdobljima bili izdavani pojedini računi te je raspolagalo izjavama zaposlenika što su u kojem objektu radili. Smatra da je porezno tijelo moglo bez nekih većih izdataka točno saznati upravo one podatke koji su bili odlučni za konačno utvrđenje odlučne činjenice - koja je to djelatnost sa kojom se ima uspoređivati njega. Navodi da je u očitovanju od 04.04.2022.g. obrazložio strukturu prostora. Ističe da mesnica Santoku obavlja trgovačku djelatnost prodaje mesa,

Rougemarin Doma obavlja veleprodaju i maloprodaju trgovačkih proizvoda putem web shopa, dok Bagel & Lobster bar obavlja isključivo ugostiteljsku djelatnost. Navodi da porezno tijelo nije dalo neko jasno obrazloženje zašto, pored svega navedenog, i samog priznanja da je očito da nije obavljao samo ugostiteljsku djelatnost, nije utvrđivalo ili procjenjivalo djelatnost. Nadalje navodi da je porezno tijelo pravilno utvrdilo da se kod njega moralo procjenjivati sukladno čl. 92 OPZ-a, a jer su mu podaci ukradeni. Ističe da navedena odredba, međutim, ne isključuje čl. 6. st 2. OPZ-a već u biti isto još više naglašava. Smatra da je porezno tijelo pogrešno primijenilo odredbe prava kada prilikom utvrđivanja porezne osnovice nije postupalo u skladu s čl. 92. st. 3. toč. 4. OPZ-a. Ističe da u samom rješenju, kao i zapisniku koji mu je prethodio, nije vidljivo uopće koja bi to marža bila, temeljem čega je određena, za koju od 29 vrsta ugostiteljskih objekata, za koju lokaciju i kako je uopće u vezi sa čl. 92. st. 3. toč. 4. OPZ-a. Navodi da se prilikom utvrđivanja prosječne vrijednosti bilo kojeg artikla ili ovom slučaju marže moraju u obzir uzeti zakonite odnosno pravilne vrijednosti ispod prosjeka i iznad prosjeka jer se samo tako dobiva prosjek. Pita se kako je uopće porezno tijelo došlo do navedenoga, koje je to najniže i najviše pragove uzelo u obzir, zašto, kojom metodom. Navodi da ništa od toga nije sadržano u pobijanom rješenju te je zato nezakonito. Ističe da je apsolutno nejasno na kojim kriterijima je utvrđena marža. Navodi da bi referentna marža trebala biti propisana zakonskim ili podzakonskim aktom, kao i dozvoljeno odstupanje od iste kako bi porezni obveznici mogli biti upoznati sa svojim pravima i obvezama, odnosno kako bi se mogli zaštititi od arbitrarnog postupanja upravnih tijela, a posljedično i time ograničiti arbitrarno postupanje upravnih tijela kao u konkretnom slučaju. Smatra da je porezno tijelo donošenjem pobijanog rješenja počinilo povredu Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i to pravo na pošteno suđenje i načelo nema kazne bez zakona. Ukazuje da je porezno tijelo prilikom obračuna poreza na dodanu vrijednost za 2020.g. koja je bila pandemijska i kada se dogodio potres u Zagrebu odabralo samo artikle koji uopće ne potpadaju pod ugostiteljsku djelatnost, već samo pod trgovačku, budući da su odabrani artikli Mesnice Santoku i Rougemarin Doma, a što je razvidno iz zapisnika. Također navodi da je u njegovom očitovanju navedeno da je ugostiteljski objekt Bagel & Lobster bar poslovao samo prva dva mjeseca u 2020.g. Nadalje navodi da porezno tijelo prilikom utvrđivanja porezne osnovice nije uzelo u obzir sve izdane račune nego je metodom odabira odabralo samo određene artikle i temeljem njih odredilo prosječnu maržu ne cijeneći koliko je istih artikala prodano, već je fiktivno cijeno da su svi artikli prodani u istoj količini. Također navodi da to utječe na konačnu maržu jer je porezno tijelo u biti utvrdilo samo maržu oglašanih, a ne prodanih artikala. Zaključno naglašava da porezno tijelo nije odredilo novi termin za zaključni razgovor iako je opravdao svoji nedolazak i predložio novi termin čime mu je uskraćena mogućnost očitovanja.

Predlaže poništiti rješenje.

Žalba je osnovana.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je Ministarstvo financija – Porezna uprava, Područni ured Zagreb, kod žalitelja obavila nadzor, o čemu je dana 15.07.2022.g. sastavila Zapisnik KLASA: UP/I-471-02/22-01/63, URBROJ: 513-07-01-22-13. Na predmetni zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom roku izjavio prigovor, koji prvostupanjnsko nije uvažilo. Dana 30.09.2022.g. prvostupanjnsko tijelo je donijelo osporavano rješenje, a na koje je rješenje žalitelj izjavio ovopredmetnu žalbu.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjnski upravni postupak, iz spisa predmeta, utvrdilo je slijedeće činjenice i okolnosti relevantne za odlučivanje o žalbi podnositelja:

Kod žalitelja je obavljen nadzor poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2019. do 31.12.2020.g. te nadzor o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma – za razdoblje od 01.02.2020. do 07.02.2022.g.

Žalitelj je u razdoblju nadzora obavljao ugostiteljsku i trgovačku djelatnost.

Prvostupanjsko tijelo je u postupku nadzora utvrdilo da žalitelj nije u mogućnosti predočiti knjige i evidencije za 2019. i 2020.g. koje je bio dužan voditi prema poreznim zakonima te da nije vodio poslovne knjige točno, uredno i pravodobno, odnosno da nije osigurao dostupnost i raspoloživost zatražene dokumentacije, zbog čega su se stekli uvjeti za procjenu porezne osnovice sukladno odredbi članka 92. stavak 1. i 2. Općeg poreznog zakona.

Naime, prvostupanjsko tijelo je u postupku nadzora žalitelju izdalo Zaključak od 07.03.2022.g. te mu naložilo da dostavi poslovnu dokumentaciju za 2019. i 2020.g., koja je navedena na str. 7. Zapisnika, a po kojem je Zaključku žalitelj djelomično postupio. Žalitelj za potrebe nadzora nije dostavio evidencije o ulazu robe u 2019. i 2020.g. i stanju na 31.12.2019. i 31.12.2020.g. (u količinama i vrijednostima), izračune marži po pojedinom artiklu, inventure za 2019. i 2020.g., robno-materijalne kartice artikala, normative, ovjerene cjenike za 2019. i 2020.g. te pregled 10 najvećih dobavljača u 2019. i 2020.g. Žalitelj je u postupku nadzora prvostupanjskom tijelu dostavio Potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave Zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Kriminalističko-obavještajne službe, Klasa: 214-17/22-05/129, Urbroj: 511-19-16-22-1 od 17.02.2022. g., kojom se potvrđuje da je odgovorna osoba žalitelja podnijela kaznenu prijavu na način da je NN počinitelj dana 19.12.2021. g. u 16,25 satu na računalu u vlasništvu društava FUOCO d.o.o., OIB 41058480121 (žalitelj), ROUGEMARIN d.o.o., OIB 20822976890, DENDROLIVANO d.o.o., OIB 36771504773 te STREET FOOD d.o.o., OIB 17821536811 pokrenuo izvršnu datoteku malicioznog ucjenjivačkog softvera što je rezultiralo kriptiranjem poslovne dokumentacije. Pored navedenog, žalitelj je u postupku nadzora prvostupanjskom tijelu dostavio Vansudski Nalaz i mišljenje vještaka da nisu poznati alati i tehnike pomoću kojih bi se podaci koji se nalaze na mrežnom disku, a koji se u naravi sastoje od podataka vezanih za poslovanje žalitelja, mogli učiniti čitljivim.

Nadalje, u postupku nadzora prvostupanjsko tijelo je stavljanjem u omjer prihod kojeg je žalitelj u poslovnoj dokumentaciji evidentirao od prodaje u 2019.g. sa troškom nabavne vrijednosti utvrdilo žaliteljevu maržu od 310 % za 2019.g.

Stavljanjem u omjer prihod kojeg je žalitelj u poslovnoj dokumentaciji evidentirao od prodaje u 2020.g. s troškom nabavne vrijednosti, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo žaliteljevu maržu od 118,00 % za 2020.g.

Prvostupanjsko tijelo je izvršilo procjenu porezne osnovice za 2019.g. na način da je za određene artikle, koji su navedeni na str. 10. rješenja, izračunalo prosječnu maržu od 346 %, te je primjenom prosječne marže od 346 % žalitelju utvrdilo procijenjen prihod od prodaje u iznosu od 2.621.196,84 kn, odnosno razliku marže od 36% i razliku prihoda od prodaje u iznosu od 273.628,57 kn. Naime, porezno tijelo nije raspolagalo svim zatraženim normativima i cjenicima iz ponude žalitelja za 2019.g. te je metodom uzorka odabralo artikle, koji su navedeni na str. 10. rješenja, a koji su iz ponude Rougemarin grupe (Bagel&Lobster bar, mesnica Santoku i Doma Bistro), i za koje artikle su cjenici dostupni na internetskim stranicama [www.rougemarin.hr](http://www.rougemarin.hr).

Nadalje, prvostupanjsko tijelo je izvršilo procjenu porezne osnovice za 2020.g. na način da je za određene artikle, koji su navedeni na str. 14. rješenja, izračunalo prosječnu maržu od 204 % te je primjenom prosječne marže od 204% utvrdilo procijenjen prihod od prodaje u iznosu od 5.841.240,99 kn, odnosno razliku marže od 86% i razliku prihoda od prodaje u iznosu od 2.456.761,70 kn. Naime, porezno tijelo nije raspolagalo svim zatraženim normativima i cjenicima iz ponude žalitelja za 2020.g. te je metodom uzorka odabralo artikle, koji su navedeni na str. 14. rješenja, a koji su iz ponude Rougemarin grupe (mesnica Santoku i Doma Bistro), i za koje artikle su cjenici dostupni na internetskim stranicama [www.rougemarin.hr](http://www.rougemarin.hr).

Slijedom navedenog, pobijanim rješenjem žalitelju su utvrđene obveze kao u izreci pobijanog rješenja, a sve kako je detaljno navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja.

Odredbom članka 7. Zakona o računovodstvu propisano je da je poduzetnik dužan organizirati prikupljanje i sastavljanje knjigovodstvenih isprava, vođenje poslovnih knjiga te sastavljanje godišnjih financijskih izvještaja na način da je moguće provjeriti poslovne događaje, financijski položaj i uspješnost poslovanja poduzetnika. Poduzetnik je dužan osigurati da računovodstvena dokumentacija bude točna, potpuna, razumljiva i zaštićena od oštećenja i promjena kao i poduzeti mjere da računovodstvena dokumentacija bude zaštićena od gubitka, oštećenja i osigurati da potrebna tehnička oprema, nositelji podataka i softver budu zaštićeni od zlouporabe, oštećenja, uništenja, neovlaštenog ometanja, neovlaštenog pristupa, gubitka, krađe ili otuđenja.

Odredbom članka 12. Zakona o računovodstvu propisano je da je poduzetnik dužan voditi poslovne knjige po načelu dvojnog knjigovodstva. Poduzetnik je dužan voditi poslovne knjige koje čine dnevnik i glavna knjiga i pomoćne knjige.

Odredbom članka 14. istoga Zakona propisano je da se poslovne knjige čuvaju se, i to: 1. dnevnik i glavna knjiga - najmanje jedanaest godina, 2. pomoćne knjige - najmanje jedanaest godina.

Odredbom članka 65. Općeg poreznog zakona propisano je da se knjigovodstvo mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna treća osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja.

Odredbom članka 66. stavak 9. istog Zakona propisano je da se poslovne knjige i druge evidencije mogu voditi i u elektroničkom obliku ako ti oblici knjigovodstva, zajedno s pritom primijenjenim postupcima, odgovaraju temeljnim načelima urednoga knjigovodstva. Kod evidencija koje se vode samo prema poreznim propisima način vođenja mora odgovarati svrsi koju evidencije trebaju ispuniti za oporezivanje. Pri vođenju poslovnih knjiga i drugih evidencija u elektroničkom obliku mora se osigurati da podaci u roku čuvanja budu raspoloživi i da se u svako doba unutar primjerenog roka mogu učiniti čitljivima. Tijek postupka mora se zajedno sa svim promjenama dokazati pomoću sustavne dokumentacije. Stavkom 10. istog članka propisano je Poslovne knjige i druge evidencije s pripadajućom dokumentacijom moraju se voditi i čuvati na način da su dostupne poreznim tijelima, i to: 1. u poslovnim prostorijama ili ako nema poslovnih prostorija, u stanu poreznog obveznika ili 2. kod opunomoćenika ili 3. kod osobe koja za poreznog obveznika vodi poslovne knjige.

Odredbom članka 92. stavak 1. Općeg poreznog zakona propisano je da ako porezno tijelo ne može utvrditi poreznu osnovicu na temelju poslovnih knjiga i evidencija, mora je procijeniti.

Odredbom članka 92. stavak 2. Općeg poreznog zakona propisano je da će porezno tijelo procijenit poreznu osnovicu: 1. ako porezni obveznik ne može predočiti knjige ili evidencije koje je dužan voditi prema poreznim zakonima 2. ako porezni obveznik ne izdaje propisane račune ili ne vodi poslovne knjige točno, uredno i pravodobno 3. ako porezni obveznik podatke za oporezivanje ne može dokazati vjerodostojnom dokumentacijom 4. ako porezni obveznik odbije sudjelovati u poreznom postupku ili onemogućava provedbu poreznog postupka 5. ako porezni obveznik koji vodi podatke u elektroničkom obliku ne postupi u skladu s odredbama članka 67. ovoga Zakona.

Također je odredbom članka 92. stavka 3. Općeg poreznog zakona, propisano da će pri utvrđivanju porezne osnovice procjenom, porezno tijelo polaziti od: 1. raspoložive uredne poslovne dokumentacije, ako ona postoji, a nije proknjižena, 2. raspoložive uredne poslovne dokumentacije o poslovanju u određenom razdoblju kraćem od razdoblja oporezivanja (dnevnom, tjednim ili mjesečnim primicima), tako da se na temelju podataka o tom dijelu poslovanja procijeni porezna osnovica određenog razdoblja, 3. podataka i činjenica o ostvarenim primicima (dnevnom, tjednim ili mjesečnim) utvrđenih očevidom ili poreznim nadzorom, tako da se na temelju tih podataka procijeni porezna osnovica određenog razdoblja, 4. usporedbe iskazanih primitaka s primicima drugih poreznih obveznika koji obavljaju istu djelatnost na istoj ili sličnoj lokaciji ili usporedbe s prosječnim primitkom više poreznih obveznika iste djelatnosti na istoj ili sličnoj lokaciji, 5. podataka o mogućnostima isporuka dobara ili obavljanja usluga (instaliranog kapaciteta) utvrđenih očevidom ili poreznim nadzorom.

Prema odredbi članka 92. stavka 5. Općeg poreznog zakona, porezno tijelo po slobodnoj ocjeni odlučuje koje će mjerilo ili više njih iz stavka 3. istog članka koristiti za procjenu porezne osnovice. Navodi žalitelja u svezi primjene procjene, nisu osnovani i ne mogu se uvažiti. Ovo tijelo ističe, da je porezno tijelo slobodno u izboru metode, a kako to propisuje odredba članka 92. st. 5. Općeg poreznog zakona.

Međutim osnovani su žalbeni navodi u odnosu na izvršene izračune marže kako se dalje obrazlaže, slijedom čega se činjenično stanje nalazi nepotpuno utvrđenim.

Kod izračuna omjera (marže) treba uzeti u obzir učešće iskazanog prometa odabranih proizvoda iz referentnog uzorka u ukupno iskazanom prometu jer bi se u svakom drugom slučaju dobio matematički pogrešan podatak o prosjeku. Odnosno, nije prihvatljivo prosjek računati na način da se zbroje pojedinačne marže više prodajnih artikala i da se ta suma podijeli s brojem istih tih prodajnih artikala uzetih u uzorak, jer se time ne dobiva prosjek za ukupno poslovanje budući da nisu uzeti u obzir podaci o učešću pojedinačnih prometa po prodajnim artiklima iz uzorka u ukupno iskazanom prometu, već se na takav način dobiva njihova aritmetička sredina, što nije jednako što i prosjek.

U ugostiteljskoj je djelatnosti gotov prodajni ugostiteljski artikl sastavljen od niza repromaterijala tj. namirnica prema normativu kojeg određuje ugostitelj pa je kod izračuna omjera (marže) potrebno uzeti u obzir sve pojedinačne nabavne cijene pojedinih namirnica tj. repromaterijala prema količinama koje sudjeluju u „proizvodnji“ prodajnog ugostiteljskog artikla.

Dakle i količinski utrošak određene namirnice je komponenta troška prodajnog artikla, pa kod procjene treba uzeti u obzir neoborivu činjenicu da se čišćenjem i pripremom namirnica gubi određeni dio njihove količine i to se ne smije zanemariti u postupku procjene odnosno potrebno je adekvatno vrednovati takve gubitke, što ne treba poistovjetiti sa kalom, kvarom, rasipom ili lomom koje je porezni obveznik dužan vjerodostojno dokazati da bi mu bili priznati.

Slijedom navedenoga potrebno je poništiti žalbom pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak u kojem će se utvrditi sve činjenice bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke sukladno načelima i pravilima oporezivanja i pridržavajući se u cijelosti iznesenih stavova i pravnih shvaćanja ovog tijela, uz sudjelovanje žalitelja.

Na temelju izloženog i propisa članka 117. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine, br. 47/09 i 110/21), a uvezi s člankom 4. Općeg poreznog zakona, riješeno je kao u izreci.

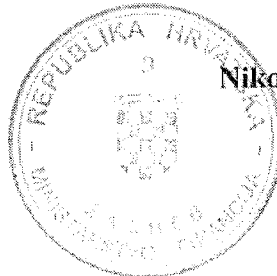
#### **UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u roku 30 dana od dana prijema rješenja. Tužba se podnosi, Upravnom sudu u Zagrebu Avenija Dubrovnik 6 i 8, Zagreb.

Dostaviti:

1. Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb, uz povrat spisa i dva primjerka rješenja s tim da označeni primjerak uruči žalitelju putem opunomoćenika
2. Pismohrana, ovdje

**NAČELNIK  
SAMOSTALNOG SEKTORA**



*Nikola Biloglav*  
**Nikola Biloglav, dipl.iur.**



11/2025

AR



ms  
256 / 1

24-07-2025



STECIJNI ULAZNIK  
MAROJE STERONIC  
KRALJADVICINA ULICA 25  
10 000 ZAGREB

